

POSTANOWIENIE

Dnia 20 czerwca 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa K. G. prowadzącego działalność gospodarczą pod nazwą Przedsiębiorstwo Produkcyjno - Handlowo - Usługowe "G(...)" w Ł.
przeciwko "P(...)" Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł.
o ochronę prawa na znak towarowy i zaniechanie czynów nieuczciwej konkurencji,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 20 czerwca 2008 r., na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 26 listopada 2007 r., sygn. akt I ACa (...),

odrzuca skargę i zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 420 (czterysta dwadzieścia) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

Uzasadnienie

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem odwoławczym, a zarazem kwalifikowanym pismem procesowym o ściśle określonej przez ustawę treści. Zgodnie z art. 398⁴ k.p.c. powinna ona czynić zadość wymaganiom przewidzianym dla pisma procesowego w ogólności, wymaganiom formalnym samej skargi, a ponadto zawierać tzw. elementy konstrukcyjne.

Konieczne elementy budowy skargi - według art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. - stanowią wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oraz jego uzasadnienie. Wymaganie to związane jest z instytucją tzw. przedsądu, uregulowaną w art. 398⁹ k.p.c. Czyniąc zadość temu wymaganiu skarżący powinien w sposób stanowczy przedstawić żądanie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a ponadto wskazać, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne lub, że istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących

poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, albo że zachodzi nieważność postępowania, lub że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 3 października 2005 r. I CZ 124/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC nr 7-8, poz. 135; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2005 r., III CSK 23/05, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06, nie publ.; postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, nie publ.).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może ograniczyć się do samego wskazania konkretnej przyczyny, czy też przytoczenia dowolnych argumentów, istotnych w odczuciu skarżącego. Wnoszący skargę powinien bowiem w formie wyodrębnionego wywodu prawnego przedstawić szczegółową argumentację celem wykazania, że - na gruncie danej sprawy - ta konkretna przyczyna uzasadniająca przyjęcie skargi do rozpoznania faktycznie istnieje (por. postanowienie SN z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/05, OSNC 2006 nr 7-8, poz. 135 oraz postanowienie SN z dnia 14 lipca 2005 r., III CZ 61/05, OSNC 2006, nr 4, poz. 75).

Skarga kasacyjna pozwanej nie spełnia wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., gdyż nie przytacza - w nawiązaniu do przesłanek określonych w art. 398⁹ § 1 k.p.c. - argumentacji uzasadniającej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania. Skarżąca zasadności powyższego wniosku upatruje w powołanej w skardze podstawie kasacyjnej. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że nie jest spełnieniem wymagania uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nawiązanie, czy też wyrażne odwołanie się do uzasadnienia podstaw kasacyjnych (por. m.in. uzasadnienia powołanych wyżej postanowień z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06 oraz z dnia 11 kwietnia 2006 r., II CSK 65/06). Sąd Najwyższy - poza sytuacją określoną w art. 398⁹ § 1 pkt 3 k.p.c. - nie ma obowiązku wyręczania skarżącego i poszukiwania argumentów przemawiających za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania.

Skoro skarga kasacyjna pozwanej nie spełnia wymagania przewidzianego w przepisie art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c., tj. nie zawiera uzasadnienia wniosku o jej przyjęcie do rozpoznania, to podlega odrzuceniu a *limine*.

Z przytoczonych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁶ § 3 k.p.c.).